

Laura Schmiedová

11 let, 3. kategorie

Bydlím u vody

báseň

ZŠ Slovácká 40, Břeclav

Mgr. Eliška Ščuková, scukova@centrum.cz

U okna svého pokoje sedím

a na řeku Dyji nehnutě hledím.

Voda dnes korytem klidně plyne,

sem tam se racek mihne.

Copak se to pod hladinou třpytí,

jsou to drahokamy nebo barevné kvítí?

Asi ne, jsou to jen barevné odlesky,

když hladinu zasáhnou sluneční paprsky.

Vodo, vodo, vodičko,

jsi nejkrásnější, když na tebe svítí sluníčko!

Jsi barevnější než duha na obloze,

která se rozplývá v ranní mlze.

V poledne máš barvu oranžovou

možná, až trošku ocelovou.

Barva se každou chvílí mění,

je to jak výtvarné umění.

Večer, když sluneční paprsky se stáhnou,

Voda se připravuje na noc tmavou,

Z každé řeky, strouhy, potoka

je rázem tmavá černá zátoka.

Kde se ta voda všechna vzala?

Kudy se sem asi dostala?

Řeka se klidně krajem souká

a něco si tichounce brouká:

Malým pramínkem si teču,

až do potůčku si vteču, teču dál a dál

řeka jsem velká, vodní bratříček

se do mě vlévá

Na konci své cesty nezbytné

mne čeká velké moře blankytné.